

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

„Offshore,, akademické tituly, šlechtictví a diplomatické pasy

Lze získat jakýkoliv akademický a vědecký titul, s výjimkou lékařských, protože to naštěstí zakazuje právo Spojených států. V případě, že klient požaduje titul v oboru, který není na univerzitě „otevřen,, bez problému mu bude vyhověno a bude mu vystaven diplom ve zvoleném oboru. Zejména v právních a ekonomických vědách bývá demonstrativní výčet oborů velmi obsáhlý. Jména ústavů zní velmi honosně, např. Trinity College, Cosmopolitan University apod., ovšem jména přednášejících nikde nenaleznete.

Často se lze u některých „offshore providerů,, setkat s nabídkou, že kromě klientových financí vylepší i jeho sociální status, ať již pomocí při získání akademického titulu, nebo zprostředkováním povýšení do šlechtického stavu, nebo získáním diplomatického pasu. Bohužel je nutno konstatovat, že tyto společnosti spíše než zvýšení prestiže zaručují její naprostou ztrátu a společenskou blamáž, nepočítaje v to značnou finanční újmu.

Nejprve k akademickým titulům. Lze získat jakýkoliv akademický a vědecký titul, s výjimkou lékařských, protože to naštěstí zakazuje právo Spojených států. V případě, že klient požaduje titul v oboru, který není na univerzitě „otevřen,, bez problému mu bude vyhověno a bude mu vystaven diplom ve zvoleném oboru. Zejména v právních a ekonomických vědách bývá demonstrativní výčet oborů velmi obsáhlý. Jména ústavů zní velmi honosně, např. Trinity College, Cosmopolitan University apod., ovšem jména přednášejících nikde nenaleznete. Tyto společnosti využívají skutečnosti, že v USA a v řadě offshore jurisdikcí lze založit běžnou obchodní společnost, která má v obchodní firmě slova jako University, Faculty nebo College, aniž by se jednalo o skutečnou vzdělávací instituci a aniž by došlo k jakékoliv akreditaci ze strany příslušných školských orgánů. Co tyto společnosti nabízejí? V podstatě velmi drahý kus papíru, někdy i přídatné služby, jako zařazení klienta do školní ročenky, vyhotovení indexu (95 USD) a zejména telefon na „studijní oddělení,, kde je zaměstnavateli klienta tvrzeno, že studoval na univerzitě. Tím se dostáváme k tomu, pro jaké účely je toto „studium,, absolvováno. V propagačních materiálech je řada důvodů, proč by měl klient absolvovat „studium,, počínaje zvýšením prestiže, přes ocenění celoživotní práce, vhodný dárek (sic) až po usnadnění získání zaměstnání (čti „vedení v omyl zaměstnavatele,,). Zejména poslední je velmi nebezpečné, protože snad každý si dokáže představit škodu, vzniklou tím, že by na odpovědné místo ve firmě byl přijat právník, který získal svůj titul na takovéto škole. Co tyto společnosti požadují? V zásadě hlavně peníze, přičemž cena kolísá od 600 USD za bakalářský titul přes 1.200 USD za MBA až po 3.000 USD za profesuru. Další požadavek, pravděpodobně nikoliv nezbytný, je CV, přičemž o úrovni absolventů svědčí to, že autor v několika materiálech našel vysvětlivku „CV = your resume,,. Je tvrzeno, že CV je nezbytné, neboť akademický titul je udělen na základě životních zkušeností. Někdy je požadováno i nějaké vzdělávání formou e-mailových dopisů, někdy je zaslán balíček, obsahující vystavený diplom, index a učebnici, většinou ale stačí pouze umět číst a psát, protože jinak klient nevypíše číslo kreditní karty. Naštěstí tyto tituly u nás nelze nostrifikovat ministerstvem školství, a tedy je nelze ani zapsat do osobních dokladů, přesto je však dobré pro každého personalistu vědět o těchto „univerzitách,,.

Další oblíbenou záležitostí je prodej diplomatických pasů. Zde je riziko mnohem větší, protože klient se může dostat do potíží nejenom s napáleným zaměstnavatelem, ale i s orgány činnými v trestním řízení. V zásadě lze rozlišit několik metod. První, a nejlevnější, jsou tzv. camouflage passports. Jde o

dokumenty, vyhlížející jako pasy, ale vystavené neexistující zemi, případně zaniklým státem. Jako příklad lze uvést Jižní Vietnam(zaniklý), Východní Samou (Americká Samoa) a Novou Granadu (neexistující). Tyto pasy jsou prodávány za částky kolem 500 USD, přičemž si lze připlatit za diplomatickou verzi, a jsou prodávány s tím, že jde o nepravé pasy. Jejich smyslem je v podstatě ohloupení hotelových recepčních či venkovských policistů v rozvojových zemích, pokud mají ve zvyku cizincům tzv. uschovávat pasy, a nedoporučuje se s nimi překračovat státní hranice. Další variantou je prodej diplomatických pasů mezinárodních organizací, typu „International States Parliament for Safety and Peace“, což je organizace údajně sdružující světové politiky a zasazující se o světový mír. V českých diplomatických kruzích je ovšem zcela neznámá...Konečně třetí variantou je prodej diplomatických pasů typu Libérie a Belize. Zde je třeba upozornit na výrazné nebezpečí, že prodávané pasy budou buď falešné, nebo jde o kradené blanco tiskopisy. Skutečně pravý diplomatický status je velice drahá záležitost, kterou nelze jen tak koupit na černém trhu a koupě je samozřejmě neoddelitelně spojena s korupcí v dané vysílající zemi. Údajně má poskytovat trestně-právní a daňovou imunitu, ale jediné, co lze takto sehnat je status honorárního konzula, který dle Vídeňských konvencí zůstává občanem hostitelského státu, a tedy zůstává mu statut daňového rezidenta a v zásadě se ani nevymkne trestní odpovědnosti. A hlavně, diplomatický status záleží nejenom na vysílající zemi, ale zejména na hostitelské zemi, zda danou osobu přijme a zda jí tak poskytne odpovídající privilegia. Jako příklad osoby, která se takto snaží vyhnout trestnímu stíhání je Viktor Kožený, který je honorárním konzulem Belize na Bahamách.

Konečně třetí metodou, kterou slibují zvýšení sociálního postavení nesolidní provideři, je koupě šlechtického stavu a opět je možno rozlišit řadu metod, dle solventnosti klienta. Relativně nejlevnější metodou je prodej kusu země o rozloze 1 m² ve Skotsku, s tím, že se s tímto kusem půdy pojí titul „laird,“. Je pravdou, že jde o starý titul, původně šlechtický, který označuje majitele půdy, ale dnes je již jednak upadlý v neuznávání, a hlavně označuje pouhého vlastníka nemovitosti ve skotské Vysočině. Nu, pokud se někdo chce honosit titulem „skotský zahrádkář,“, a zaplatit za něj 100 USD... Je ale pravda, že dle skotského právního systému se nobilita váže k půdě, a pokud se někdo stane vlastníkem zámku a panství, v podstatě automaticky získá titul barona a příslušný erb. Ceny za tento skutečný baronát se pohybují v rozmezí 100.000 £ až 5.000.000 £ a tato možnost, díky labouristické vládě skončí k 1.4.2004. V Anglii se podobným způsobem rozvíjel trh se zámky díky titulu „Lord of Manor,“, v překladu „pán na zámku,“, což není šlechtický titul, ale forma vlastnictví. Podobně v Čechách by se teoreticky mohl zvat např. majitel hradu Kokořín „pánem na Kokoříně,“, s vědomím, že „pán,“ je staročeský šlechtický titul, ale přitom jde pouze o zastaralou vyjádřenou formu vlastnictví. Nic ovšem nebrání zbohatlým Američanům zkupovat anglické zříceniny za desítky tisíc liber a zvat se jak chtějí, neboť křeslo ve Sněmovně lordů stejně takto nedostanou. Podobným způsobem jsou prodávány i zámky v Irsku. Ve Francii je situace poněkud odlišná, protože tam platila zásada, že pokud si šlechtic koupil panství, získal od krále i titul se k němu vázící. Tj. pokud si rytíř d'Artagnan koupil zámek de la Fére, stal se s královským souhlasem hrabětem de la Fére a předchozí vlastník svého titulu pozbyl. Co ovšem bylo možné za monarchie, není možné za republiky, a tedy vlastnictvím zámku se nešlechtic hrabětem nestane.

Podskupinu těchto podvodů tvoří falešné rytířské řády. Jenom skupin nepravých maltézských rytířů existuje přes 60, a celkem lze odhadnout počet podobných „rytířských,“ sdružení na několik set. Buď se vydávají za skutečný a pravý rytířský řád, jako je tomu u falešných maltézských rytířů, a nebo se vydávají za současný řád založený nějakým významným šlechticem či církví. Jako příklad z ČR lze uvést Řád blanických rytířů, založený údajným hr. Haugwitzem, nebo Řád Konstantina Velikého, údajně založený pravoslavnou církví. Za 20.000,- Kč zápisného si nebohý klient zahraje v ochotnickém divadle na téma pasování na rytíře a získá kýčovitý diplom na zeď. Je třeba zdůraznit, že ačkoliv se tyto spolky zaklínají bratrstvím a láskou k bližnímu, jde většinou o bohapustý podvod a zdroj obživy několika vykuků.

Pouze na okraj lze podotknout, že častým motivem podvedených klientů je snaha „získat erb“. V České republice může každý, v souladu s platnými zákony i se středověkým právem, užívat erb, pokud tím neporušuje práva jiných osob. Stačí se obrátit na kvalifikovaného profesionálního heraldika, který navrhne a namaluje erb dle všech pravidel a za daleko příznivější cenu. Na Slovensku je situace ještě daleko jednodušší, neboť slovenské ministerstvo vnitra vede Heraldický registr, do kterého má každý občan právo zanést svůj erb, který je pak příslušným způsobem chráněn.

Závěrem lze shrnout, že snahy vylepšit si sociální status podvodným způsobem jsou převážně velmi nákladné, snadno odhalitelné a dotýčný si poté své postavení ve společnosti zhorší, protože se stane cílem posměchu svého okolí a ještě vyhodí peníze oknem.

Mgr. Zdeněk Kučera

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Limity dohledu nad výkonem znalecké činnosti](#)
- [Stavebníci získávají od roku 2026 silnější pozici v soudních sporech o povolení stavby](#)
- [Novela zákona o spotřebitelském úvěru: zásadní regulatorní přelom, který změní finanční trh i praxi poskytovatelů spotřebitelských úvěrů](#)
- [Regulace cen taxislužby v roce 2026: co se mění a jaké mají obce možnosti?](#)
- [Jaké klíčové změny přináší návrh novely stavebního zákona?](#)
- [Nový zákon o zbraních a střelivu](#)
- [Novela zákona o pyrotechnice: likvidace profesionálů namísto zmírnění negativních vlivů](#)